

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Blanky Fauré ve věci

žalobce: **V. B.**, narozený dne XXX
státní příslušnost XXX
bytem XXX
zast. JUDr. Petrem Novotným,
advokátem se sídlem Slezská 36, Praha 2

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 5. 2017, č. j. MV-155196-7/SO-2014,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se u soudu domáhal svou žalobou zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí vydaného Ministerstvem vnitra – Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 26. 8. 2014, č. j. OAM-23822-8/DP-2014. Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2. Žalobce nesouhlasí s napadeným rozhodnutím a jeho námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
3. *V prvním žalobním bodu* namítá žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí, když správní orgány v rámci vedeného řízení porušily § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), neboť nepostupovaly v předmětné věci v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, když porušily § 2 odst. 3, 4 správního řádu, neboť nešetřily oprávněné zájmy žalobce jako osoby, jíž se činnost správního orgánu dotýká.
4. Konkrétně žalobce nesouhlasí s žalovaným, že při podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území za účelem zaměstnání nepředložil ve stanovené lhůtě správnímu orgánu požadované doklady, a to doklad o zajištění ubytování a doklad o účelu pobytu. Žalobce naopak tvrdí, že předložil veškeré požadované doklady, a to již při podání žádosti dne 9. 6. 2014. Následně pak žalobce znovu předložil požadovaný doklad o zajištění ubytování prvostupňovému správnímu orgánu ještě dne 2. 7. 2016 a téhož dne, tj. dne 2. 7. 2016, doložil znovu i pracovní smlouvu, tedy správním orgánem požadovaný doklad o účelu pobytu. Podle žalobce mu nelze klást k tíži, pokud správní orgán řádně předložený doklad o zajištění ubytování a doklad o účelu pobytu (pracovní smlouvu) nezařadil do předmětného spisu. Jakmile žalobce navíc zjistil, že správní orgán řízení zastavuje právě z důvodu tvrzené skutečnosti o nedoložení dokladu o zajištění ubytování a dokladu o účelu pobytu, znovu tyto doklady správnímu orgánu předložil.
5. *Ve druhém žalobním bodu* spatřuje žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí v porušení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, neboť dle tohoto ustanovení správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu. Veřejným zájmem je především zájem na zachování všech zásad demokratického právního státu a na přijetí takového rozhodnutí, které má v tom kterém konkrétním případě zohledňovat soukromé zájmy účastníka správního řízení. Žalobce má na území ČR v současné době vytvořeno rodinné a sociální zázemí, protože se na území České republiky nachází již dlouhodobě a vybudoval si zde stabilní zázemí. Žalobce v této souvislosti také poukazuje na aktuální katastrofální situaci na Ukrajině, když konstatuje, že situace na Ukrajině se nijak nezlepšila. Neustále dochází ke každodenním přestřelkám, a to nejen mezi příslušníky vojenských jednotek, ale také mezi civilním obyvatelstvem. Zejména skutečnost probíhajícího ozbrojeného konfliktu na Ukrajině, je tak důvodem obav žalobce vrátit se do své domovské vlasti. Proto žalobce nesouhlasí s žalovaným v napadeném rozhodnutí, že mu nebrání žádná závažná překážka vrátit se do domovského státu. Napadené rozhodnutí tak nepřiměřeně zasahuje do soukromého života žalobce.
6. Žalobce proto navrhuje, aby bylo napadnuté rozhodnutí zrušeno.
7. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby a *k námitkám v prvním žalobním bodu* uvedla, že v den podání žaloby byl žalobce vyzván k odstranění vad a řízení bylo přerušeno. Žalobce obě tyto písemnosti převzal a podepsal dne 9. 6. 2014. Doklad o účelu pobytu (rozhodnutí o povolení k zaměstnání ze dne 10. 7. 2014) žalobce doložil dne 4. 9. 2014. Doklad o zajištění ubytování žalobce doložil spolu s odvoláním, které bylo podáno k poštovní přepravě dne 6. 10. 2014. V odvolání žalobce uvádí, že tyto náležitosti byly doloženy včas. Komise dospěla k názoru, že žalobce nemohl doložit včas, tedy do 8. 8.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2014, doklad o zajištění ubytování, když v tomto je uvedeno, že dohoda o poskytnutí předmětného ubytování byla uzavřena až dne 6. 10. 2014, tedy téměř 4 měsíce po stanovené lhůtě.

8. K námitce, že žalobce předložil požadovaný doklad o zajištění ubytování prvostupňovému správnímu orgánu ještě v červenci 2016, konkrétně dne 2. 7. 2016 a současně, téhož dne, doložil znovu i pracovní smlouvu, tedy požadovaný doklad o účelu pobytu, žalovaná uvádí, že obě doložené písemnosti jsou součástí spisu. Nicméně podle žalované není možné, aby žalobce doklad o zajištění ubytování doložil dne 2. 7. 2016 jak tvrdí v žalobě, když dohoda o ubytování je datována ke dni podpisu dne 30. 8. 2016 a k poštovní přepravě byla podána dne 31. 8. 2016.
9. *K námitkám ve druhém žalobním bodu, a sice že na Ukrajině dochází k ozbrojenému konfliktu*, žalovaná uvádí, že z přiložené kopie pasu žalobce vyplývá, že pochází ze Zakarpatské oblasti. Současně je z veřejně přístupných informací Ministerstva zahraničních věcí České republiky zřejmé, že občanům České republiky se důrazně doporučuje necestovat do Luhanské oblasti Ukrajiny, kde stále dochází k ozbrojeným střetům, Zakarpatská oblast však není zmiňována jako oblast, kterou Ministerstvo zahraničních věcí České republiky označuje jako prostor, kde je třeba zvýšené obezřetnosti. Ozbrojené střety mezi ukrajinskou armádou a separatisty probíhají na východě země, v Doněcké a Luhanské oblasti. Místo pobytu žadatele je v obci Puškinovo v Zakarpatské oblasti, která je nejzápadnější oblastí Ukrajiny a díky níž Ukrajina sousedí se Slovenskem, Maďarskem, Rumunskem a Polskem. Puškinovo se nachází v jižní části v západní části Ukrajiny a není ozbrojeným konfliktem dotčeno a, ani nebylo vojenskými událostmi nijak významněji zasaženo, nelze tedy dovozovat, že by v případě návratu žalobce hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy.
10. Žalovaná v souvislosti s aplikací ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, tedy posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života, uvádí, že při zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu není povinnost zkoumat přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života (viz rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 6 A 242/2010-30 ze dne 27. 6. 2014, kde soud uvedl: „Jestliže se žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu správní orgán z důvodu nepředložení jednoho ze zákonem požadovaných dokladů nezabýval věcně, nemohl ani hodnotit dopad zastavení řízení na rodinné a soukromé vztahy žalobce.“) nebo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2016, č. j. 1 Azs 108/2016-41, bod 22). V obdobném případě, jako je nyní posuzovaná věc, Nejvyšší správní soud dovodil, že „to byl totiž sám žalobce, kdo svým nekonáním správnímu orgánu I. stupně nedal jinou možnost než řízení o žádosti zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Posouzení přiměřenosti dopadů předmětného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců tak bylo z povahy věci vyloučeno.
11. U ústního jednání, které se konalo u soudu dne 23. července 2019 zástupce žalobce setrval na všech žalobních bodech a žalovaná odkázala na důvody uvedené v napadené rozhodnutí a v písemném vyjádření k žalobě.
12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

13. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
14. *V prvním žalobním bodu* žalobce dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí z porušení § 2 odst. 1 a odst. 3, a § 2 odst. 4 správního řádu.
15. K takto formulované námitce musí soud konstatovat, že vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobce předmět soudního přezkumu vymezil jen nekonkrétními odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby v podáních vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby.
16. Soud tedy v míře obecnosti korespondující odkazu žalobce na porušení jednotlivých ustanovení správního řádu, popř. zákona o pobytu cizinců poukazuje na str. 2 až 4 napadeného rozhodnutí, kde žalovaná adekvátně hodnotila zjištěný skutkový stav i dostatečně se zabývala otázkou aplikace ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců v posuzovaném případě. Soud z obsahu správního spisu včetně obsahu rozhodnutí obou stupňů neshledal, že by absentovala rozhodná skutková zjištění či že by jejich hodnocení bylo v rozporu se zákonnou úpravou vztahující se k posuzované věci.
17. K námitce, v níž žalobce namítá konkrétně, že v jeho případě byly splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro vyhovění podané žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu na území za účelem zaměstnání, protože doložil řádně všechny podklady k rozhodnutí správního orgánu, soud ze správního spisu soud zjistil, že
- Dne 9. 6. 2014 podal žalobce žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání.
 - Dne 9. 6. 2014 vydal prvostupňový orgán *výzvu k odstranění vad žádosti*, v níž vyzval žalobce, aby doložil doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území dle § 31 odst. 7 zákona o pobytu cizinců (chybí) a doklad o účelu pobytu na území (chybí rozhodnutí úřadu práce o povolení/prodloužení povolení k zaměstnání). Žalobce byl rovněž poučen o důsledcích spojených s promeškáním lhůty k doplnění žádosti. Výzvu téhož dne žalobce převzal, o čemž svědčí jeho vlastnoruční podpis.
 - Dne 9. 6. 2014 vydal prvostupňový orgán usnesení, v němž žalobci stanovil lhůtu k doplnění žádosti 60 dnů od doručení výzvy a současně na tuto dobu řízení přerušil.
 - Dne 26. 8. 2014 vydal prvostupňový orgán rozhodnutí č. j. OAM-23822-8/DP-2014, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání.

- Dne 4. 9. 2014 bylo doručeno prvostupňovému orgánu rozhodnutí Úřadu práce, kterým se žalobci povoluje zaměstnání podle § 92 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti ze dne 10. 7. 2014, které si žalobce převzal dne 27. 8. 2014.
 - Dne 7. 10. 2014 bylo doručeno odvolání žalobce, v němž uvádí, že tyto náležitosti byly doloženy včas. Současně k odvolání připojil smlouvu o nájmu bytu ze dne 1. 2. 2014 a doklad (potvrzení) o zajištění ubytování ze dne 6. 10. 2014. K odvolání připojila zmocněná zástupkyně žalobce paní A. R. rovněž žádost o nahlížení do spisu.
 - Dne 5. 11. 2014 se dostavila zmocněná zástupkyně žalobce paní A. R. k nahlížení do správního spisu, což jí bylo správním orgánem umožněno.
 - Dne 24. 5. 2017 vydala žalovaná napadené rozhodnutí č. j. MV-155196-7/SO-2014, kterým odvolání žalobce zamítla.
18. Z výše uvedeného přehledu vyplývá, že v den podání žádosti byl žalobce vyzván k odstranění vad a řízení bylo přerušeno. Žalobce obě tyto písemnosti převzal dne 9. 6. 2014. Ve výzvě *k odstranění vad žádosti* jsou výslovně označeny za chybějící jak doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území dle § 31 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, tak doklad o účelu pobytu na území (chybí rozhodnutí úřadu práce o povolení/prodloužení povolení k zaměstnání). Žalobce byl rovněž poučen o důsledcích spojených s promeškáním lhůty k doplnění žádosti. O převzetí těchto listin svědčí vlastnoruční podpis žalobce. Uvedené dle soudu vyvrací žalobcovu námitku, že předložil veškeré požadované doklady, a to již při podání žádosti dne 9. 6. 2014. Pokud by tomu tak skutečně bylo, vydání výzvy a její převzetí žalobcem by bylo zcela iracionální.
19. Dále se žalobce dovolává skutečnosti, že požadované doklady zaslal správnímu orgánu ještě dne 2. 7. 2016.
20. Soud nejprve konstatuje, že prvostupňový orgán vydal rozhodnutí č. j. OAM-23822-8/DP-2014, kterým bylo řízení zastaveno již dne 26. 8. 2014, a to právě s ohledem na skutečnost, že lhůta daná žalobci k doplnění jeho žádosti uplynula dne 8. 8. 2014 marně.
21. Ze správního spisu soud ověřil, že požadovaný doklad o účelu pobytu tj. rozhodnutí o povolení k zaměstnání ze dne 10. 7. 2014 žalobce doložil až dne 4. 9. 2014. Následně spolu s odvoláním doložil žalobce i doklad o zajištění ubytování žalobce. Odvolání bylo podáno k poštovní přepravě dne 6. 10. 2014. Správní spis obsahuje i přípis žalobce ze dne 30. 6. 2016 podaný k poštovní přepravě dne 2. 7. 2016, k němuž je připojena pracovní smlouva uzavřená žalobcem dne 1. 7. 2014, žádný doklad o zajištění ubytování k němu připojen není a i v přípise se žalobce zmiňuje pouze o pracovní smlouvě. Součástí správního spisu je doklad o zajištění ubytování ze dne 30. 8. 2016 a k poštovní přepravě byla podána dne 31. 8. 2016.
22. S ohledem na výše uvedené ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že lhůta daná žalobci k doplnění jeho žádosti uplynula dne 8. 8. 2014 marně. Žalobce ani do data vydání rozhodnutí orgánu prvního stupně tj. do dne 26. 8. 2014 nijak neodstranil vady své žádosti. Pracovní smlouva uzavřená žalobcem dne 1. 7. 2014 nepředstavuje správním orgánem požadovaný doklad o účelu pobytu na území tj. rozhodnutí úřadu práce o povolení či prodloužení povolení k zaměstnání.

23. Teprve v rámci odvolacího řízení společně s odvoláním proti rozhodnutí orgánu prvního stupně doložil žalobce doklad o zajištění ubytování. Požadovaný doklad o účelu pobytu tj. rozhodnutí o povolení k zaměstnání ze dne 10. 7. 2014 žalobce doložil dne 4. 9. 2014. Vzhledem k tomu, že žalobce již v průběhu řízení před prvostupňovým orgánem, měl možnost požadované listiny doložit, případně požádat o prodloužení stanovené lhůty, nejednalo se tak při podání odvolání o novou skutečnost, kterou nemohl uplatnit dříve. S ohledem na dikci ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu tedy odvolací orgán nemohl přihlédnout k této skutečnosti, a předmětný důkaz provést, a to s ohledem na zásadu koncentrace řízení. Soud připomíná, že v posuzované věci se jednalo o řízení o žádosti a že žalobce neuvádí a nikdy v minulosti neuváděl ani neprokazoval, důvody, pro který předmětné doklady, nemohl doložit dříve než v řízení odvolacím. Žalobce tudíž neuvádí a neproazuje žádné zákonem předvídané skutečnosti, které by umožňovaly prolomit v posuzované věci koncentrační zásadu.
24. Pro úplnost zdejší soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2009, č. j. 2 As 17/2009-60, dle něhož „*smyslem tohoto ustanovení (tj. § 82 odst. 4 správního řádu – pozn. zdejšího soudu) je nepochybně zefektivnění správního řízení a je bezesporu případné u řízení zahajovaných na návrh, tedy řízeních o žádosti. V nich je koncentrace řízení plně na místě; je totiž v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné doklady. Nemožnost přinášet nová tvrzení a návrhy důkazů v odvolání je tak jen důsledkem žadatelovy nečinnosti a nedostatečného poskytování součinnosti správnímu orgánu prvního stupně*“. Pokud tedy žalobce správnímu orgánu prvního stupně dostatečnou součinnost neposkytl, je současná situace důsledkem pouze jeho nečinnosti; správní orgány při zjišťování skutkového stavu nepochybily, neboť musely vycházet z podkladů, které měly k dispozici.
25. Z uvedených důvodů neshledal soud námitky v prvním žalobním bodu důvodnými.
26. *Ve druhém žalobním bodu* shledává žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí v porušení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, neboť dle žalobce není v souladu s veřejným zájmem a aby neodpovídá okolnostem daného případu. Přitom žalobce poukazuje na skutečnost, že má na území ČR vytvořeno stabilní zázemí a v této souvislosti poukazuje také na aktuální katastrofální situaci na Ukrajině.
27. Podle § 174a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu“) *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí. Podle § 174a odst. 3 zákona o pobytu přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví*.
28. Stran posouzení dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce namítal, že správní orgány se nedostatečně zabývaly otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí do jeho života, přičemž poukazoval na skutečnost, že má na území ČR vytvořeno stabilní zázemí. K ust. § 174a odst. 1 zákona o pobytu je třeba uvést, že upravuje kritéria, jejichž

prizmatem se posuzuje přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona. Dané ustanovení však samo nestanoví případy, kdy se uplatní. Jednotlivé případy, kdy se posuzuje přiměřenost dopadů rozhodnutí, upravují ustanovení zákona o pobytu cizinců zabývající se konkrétními druhy pobytových oprávnění a typovými situacemi, které u jednotlivých druhů pobytových oprávnění mohou nastat. V nyní rozhodované věci správní orgány vydaly procesní rozhodnutí, kterým došlo k ukončení řízení, aniž by byla věc posouzena věcně. Lze proto uzavřít, že v daném případě neměly správní orgány povinnost posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života. Nadto soud doplňuje, že žalobce ani nedoložil, že by měl na území České republiky trvalé vazby či větší majetek, jež by mu znemožňovaly návrat do země původu. Ohledně poukazu žalobce na ozbrojený konflikt na Ukrajině soud pro úplnost uvádí, že se shoduje s žalovanou, že pokud má žalobce místo pobytu v obci Puškinovo v Zakarpatské oblasti, která je nejzápadnější oblastí Ukrajiny, není ozbrojeným konfliktem tato oblast přímo dotčena a nelze tedy dovozovat, že by v případě návratu žalobce mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy.

29. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Praha 23. července 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.